

trium dierum itinerationis spatium consistat, consulendus erit supra electione Vicarii Provincialis, & eius responso expectanda, vel ita per se eidem præesse nec ne, si autem longius absit, eo inconsulto intra quinque hebdomadarum spatium ad summum, & citius si fieri potest is ad quem prædictæ scripturæ delatæ fuerint, convocabit Diffinitorium ex omnibus omnino Diffinitoribus tam actualibus, quam absolutis, necnon ex quibuscumque Exprovincialibus componendum. Si autem casu evenerit, ut hi omnes ad decem votorum numerum non accederent, tunc antiquiores ex actualibus Guardianis subrogantur usque ad præfixum hunc decem votorum numerum, sique ad dictam Vicarii Provincialis electionem procederent. In qua quidem electione præfati omnes hujusmodi Diffinitorii convocati votum activum habebunt, passivum vero omnes, qui juxta eadem statuta ad Provincialatum habent. Si tamen residuum tempus ab obitu Ministri Provincialis ad proxime futuri Capituli per dicta statuta præscriptum tempus celebrandi, septem mensium spatium non excedat, tum Exprovincialis, vel alius, in cujus manibus consignatæ fuissent dictæ scripturæ cum Sigillis Provincie, Vicarius Provincialis ipso facto censebitur, & sub hoc titulo Provinciam cum omnimoda, & ordinaria Provincialatus auctoritate gubernaret. In Capitulo autem proxime sequenti si Vicarius Provincialis electus biennio integro, seu in duobus Diffinitoriis consecutivis Provincie Vicariatus officio functus fuerit, ad Provincialatum eligi minime poterit, sed toto triennio integro sequenti Exprovincialatus juribus gaudebit, si vero infra biennium rexerit, tunc ad Provincialatum, aut alia quæcumque officia eligi poterit, nullo proinde Exprovincialium jure gaudens. Si quis autem Diffinitor actualis moriatur, aut alia ratione juridica vacaverit, ejus loco subrogetur, & pro subrogato habeatur ipso facto in Provincia antiquior Pater, qui Provincialatus, vel ejus defectu Vicariatus Provincialis, & utriusque defectu qui Diffinitoriatus munere alias functi sunt. Si vero hi omnes defuerint, suffragetur antiquior in religione Guardianus actualis. Sic autem quis subrogatus, ultimum locum in consensu habeat inter reliquos Diffinitores: in Capitulo proxime sequenti ad Diffinitorium minime assumi valeat, si biennio integro exercuerit, sin autem minus, ad omnia officia poterit assumi.

In vacatione Diffinitoratus.

Preces Procuratoris Provincie.

Confirmatio relati Scapuli. Clausula.

violabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§.3. Decernentes easdem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provincie, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCLXXXIV., Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXLI.

Confirmantur Privilegia, Indulgentiæ, & Gratiæ locis Terræ Sanctæ concessa, & Fratribus Minoribus S. Francisci de Observantia Interpretibus Indulgentia Plen. conceditur.

Dat. 22. Junii 1684. An. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Plis Christifidelium votis, ex quibus sacrorum locorum venerationem, & animarum salutem provenire conspicimus libenter annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur favoribus Apostolicis fovemus.

§.1. Cum itaque sicut dilectus filius Joannes Maria de Canizarii Frater expresse professus Provincie Granaten. Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac Commissarius Generalis in Romana Curia totius Familie Terræ Sanctæ Nobis nuper exponi fecit, ipse ad ejusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdem Fratrum inibi vineam Domini assidue excolentium, Sacraque loca venerantium subventionem, necnon ad spirituales Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum, omnia, & singula, gratias, privilegia, & indulgentias hucusque sacris ejusdem Terræ locis Apostolica auctoritate concessa, & confirmata per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret: Nos desiderio hujusmodi annuere, ipsumque Joannem Mariam specialibus favoribus, & gratiis profequi

Exordium.

Preces Commissarii Gen. Terræ S.

qui volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessionem, facultates, Indulgentias, cæteraque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, & illa visitantibus, nec non dicti Ordinis Guardianis, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessa quatenus sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa existant, sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concilii Tridentini Decretis non adversentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet in eis intervenerint supplemus. Nec non insuper omnibus, & singulis eorumdem Fratrum interpretibus nunc Hierosolymis, Bethlehem, & Nazareth existentibus, & viventibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitent, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint saltem contriti nomen Jesu ore si potuerint, sin autem corde devote invocaverint plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Confirmatio ad Privilegium, Indulgentiarum, aliarumque gratiarum.

Item concessio Indulgentiarum plenim articulo mortis Fratribus interpretibus facta.

Clausula.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXLII.

Extenditur Constitutio Urbani VIII. ad Melitenses, itaut ex iis ordinati cum falsis, vel sine Dimissoriis Fori Privilegio gaudere nequeant.

De hisce Clericis vide Pii II. Const. ed. 1461., Nov. 17., P.4., qua innovatur in regul. 24. Cancell. Item laudatam Urb. VIII. Const. ed. 1624., Decem. 11., P.2. qua reformatur quoad Melitenses ab hoc Pontif. Const. ed. 1686., Jan. 30., P.10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster per quamdam suam Constitutionem, cujus initium est: Secretis æterna providentia consiliis &c. inter alia voluerit, Italos si quos ex tunc in posterum Clericali caractere insigniri, vel ad Minores Ordines promoveri ab alieno Episcopo cum falsis Dimissoriis contigisset, etiam si qualitatibus per Concilii Tridentini Decretum Cap. 16. Sess. 23. requisitis præditi essent, nihilominus secuta tamen prius desuper Judicis

Species facti.

Ecclesiastici declaratione, Fori privilegio minime gaudere, sed Sæculari jurisdictioni, ut antea, plene in omnibus subjacere, & subiectos esse. Et sicut pro parte dilecti filii Magni Magistri Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani nobis nuper expositum fuit, ut incommodis in Insula Meliteni in dies insurgentibus occurreretur, Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die 8. Maji 1677. declaraverit, Melitenses ordinatos, seu ordinandos cum falsis, seu absolute dimissoriis, non gaudere privilegiis Clericalibus, sed posse præfatam Urbani prædecessoris Constitutionem per nos ad Insulam Melite extendi: nobis propterea dictus magnus Magister humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces M. Magistri S. Joannis Hierosolymitani.

§.1. Nos igitur ipsum Magnum Magistrum specialibus favoribus, & gratiis profequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, supra expressam præfatam Congregationis Urbani prædecessoris dispositionem ad Insulam Melitæ, itaut Melitenses, quos cum falsis Dimissoriis, vel sine Dimissoriis contigerit ab alieno Episcopo Clericali caractere insigniri, vel ad Minores Ordines promoveri, servata prius Judicis Ecclesiastici declaratione, Fori privilegio minime gaudere, sed seculari jurisdictioni in omnibus subjacere debeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, seu ampliamus: salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium.

Extenditur Const. Urbani VIII. ad Insulam Melitæ.

§.2. Decernentes easdem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die I. Julii MDCLXXXIV. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXLIII.

Confirmantur novæ Constitutiones Instituti Clericorum Sæcularium in communi viventium.

Dat. 17. Aug. 1684. An. 8.

De hoc Instituto, & ejus primis Constitutionibus vide hujus Pontif. Constit. ed. 1648., Jun. 7. P. 4. Const. ed. 1683., Maji 20., P. 7. approbata fuerunt Congreg., & Constitutiones Presbyt. Sæcul. B.M.V. assumpta. Et Const. ed. 1685., Febr. 9., P. 9.

XVI.

Ut Adolescentes in prædictis instituantur, saltem singulis diebus Dominicis, a meridie per horam, in loco cuiusque classis Pater spiritualis certam materiam ita succincte, & clare tractabit, ut singuli terminorum seriem memoria tradere, & prædictarum viarum scientiam successive facili negotio assequi valeant.

XVII.

Ante omnia Magistri virtutum Adolescentes primæ classis instruant de recta intentione, in examine, aliisque exercitationibus spiritualibus perfolvendis, quomodo sub Sacrificio Missæ spiritualiter communicare possint: in scientia quoque rerum cælestium ex professo a Patre Spirituali probe perito informetur. In Doctrina Christiana principia fidei uberius, quam in communi parvulorum Cathedra fieri solet, ex Cathedra Romano per ordinem iisdem traduntur, uti, & significatio Sacrarum Cæremoniarum, virtus Sacramentalium, & similia.

XVIII.

Contra insidias hostium spiritualium caute roborentur per instructionem cognitionis sui ipsius, & diversarum tentationum notitiam: in quem finem inferret libellus Beati Salefii Philothea dictus, & ille, qui de Imitatione Christi inscribitur, ex quibus Pater spiritualis, uti etiam ex materia de discretionem spirituum, clientes suos prudenter informabit.

XIX.

Pariter Magistro Spirituali cura sit, ut ex cognitione Dei, & beneficiorum ejus clientes suos ad Divinum, & filialem amorem, ex præstantia, & benignitate Beatæ Virginis Mariæ ad eisdem devotionem; Ex custodia Sanctorum Angelorum, & meritis Sanctorum ad eorum cultum, ac Patronorum electionem; Ex quatuor novissimis, & penis impiorum, ad timorem Domini; Ex notitia Passionum, ad propriam cognitionem; Et ex hac ad sui ipsius contemptum, & diffidentiam; Atque ex aliis virtutibus spiritualibus ad studium rerum Cælestium impellantur; Super quæ tanquam rudimenta, solida virtutes, successu temporis edificentur.

XX.

Ut Adolescentes secundæ classis in via spirituali progrediantur, a Patre Spirituali in modo meditando instruantur, & non tantum præcepta meditando tradat, verum etiam in praxi ostendat, quomodo ex particulari themate meditatio ordinanda sit; Materias quoque subinde eisdem designet, easque in puncta dividat; peracta quoque meditatione examen desuper instituat, in quo successus examinetur, & errores per utilia documenta ostendantur; Ea vero materia pro hac Classe Studiorum, ex doctrina, & vita Christi, & Sanctorum desumatur, quæ ad extirpationem vitiorum, & solidarum virtutum implantationem ordinata visa fuerit.

XXI.

Post instructionem de modo meditando Pater spiritualis ad tradendam Christianarum virtutum, & oppositorum vitiorum doctrinam progredietur, quam ex materia de Christiana Clericorum perfectione desumet, instruendo clientes suos, primo in virtutibus Theologicis, ex quibus Deum timere, & diligere addiscant; Deinde naturam, & finem virtutum Cardina-

lium, quæ sunt veluti columnæ salutis nostræ, eosdem instruat, non minus de vera humilitate, patientia, & abnegatione propriæ voluntatis, earumque oppositis defectibus informetur; & denique in omnibus aliis virtutibus, quibus homo interior in ordine ad salutem æternam proficitur; medium quoque discretionis in omni virtute perspicuis rationibus, & exemplis practice edoceantur, ne ad extrema deflectant.

XXII.

In hunc finem infervat libellus, qui inscribitur pugna spiritualis a Sancto Francisco Salefio summopere commendatus, accedente practice instructione Patris Spiritualis ad pugnandum contra passionem, & vitia per virtutes oppositas, præsertim contra vitium quoddam particulare, super quo, ejusque virtute opposita exercenda, etiam particulare examen frequentius instituendum erit, in quibus, & in omni alia congrua occasione Pater spiritualis clientibus suis practicum exercitium ad manus dabit.

XXIII.

Ex singulis erroribus occasio erudiendi, & contra vitia pugnandi propositumque in posterum formandi, Adolescentibus a Patre Spirituali ad manus detur, ea practice instructione, qua virtutis via, & ipsum exercitium congrua perspicuitate pateat, & animus ingenuus cum facilitate, & jucunditate ad illud inducatur. In quem finem Pater spiritualis cum clientibus suis toties colloquium particulare instituet, quoties singulorum indigentia propria requirat, exercitia quoque spiritualia annua statuto tempore eidem præscribet.

XXIV.

Adolescentes tertie classis vocationis suæ Clericalis scopum mature cordi habentes viæ perfectivæ se accingant, ut eorum homo interior, & exterior in omnibus iis qualitatibus perficiatur, quæ in ordine ad salutem proximorum imprimis ordinantur, ut jam non solum sibi, verum etiam aliis vivere, & studere incipiant.

XXV.

Postquam in reformatione hominis sui interioris rite instructi fuerint, viæ regie virtutum insistentes ad reformandum suum hominem, exteriorem convertentur, eas virtutes, & qualitates sub directione Patris Spiritualis sibi comparando, quæ in statu Clericali ad vitam activam in hoc sæculo necessaria sunt, in quem finem informabuntur per ordinem in exercitio externarum virtutum, qualiter se erga omnes generis homines Christiane exhibere debeant, similiter de discretionem spirituum, & universo officio Pastoralis, in multa charitate præstando, practice erudiantur, ut in singulis actionibus secundum unam, uniformemque normam se moderari sciant.

XXVI.

Primum locum in ordine doctrinæ discretio obtinebit, tanquam moderatrix humanarum actionum; Et cum duo hominem exteriorem in ordine ad vitam activam perficiant; Primo ipsæ virtutes; Secundo modus operandi ad extra, Adolescentes in utroque informandi sunt. Inter virtutes quo ad modum instruendi Juventutem prima est mansuetudo hominis Christiani, consistens in verbis, & actionibus, quæ erga omnes omni occasione superabundare debet; Deinde humilitas, conjuncta tamen cum decore vestium,

rum Sacram, Constitutiones, aliosque libros aæcticos, juxta Superiorum dispositionem: Studiosi vero secundæ classis per ordinem ad secundam mensam legent.

XXVII.

Tertium locum affabiles sibi vendicat, ut cum Christiana suavitate ad ædificationem conversatio fiat: Cujus comes est modestia, plurimarum rerum moderatrix, quæ effusionem nimiam sui ipsius coercet: Sequitur eutrapelia, ut cum jucunditate recreationi locus detur: Deinde charitas externa, quæ præ se aliis cedit, in multis condescendit, pacem cum omnibus habet, & alios obsequiis prævenire gessit, neque est sensitiva, aut apprehensiva.

XXVIII.

Præterea modum recte operandi ad extra, aliæ quædam virtutes principales discretum reddunt, quæ sunt prudentia, fortitudo spiritus, justitia, temperantia, & circumspèctio.

XXIX.

Inter objecta operandi ad extra conversatio utilis in omni occasione, & quæstione proposita cum omni generis hominibus, primum locum obtinet, cui succedit modus catechizandi parvulos, cum ratione, & dexteritate: Item modus docendi Scholas particulares, ut Adolescentes ingenio præstantes in doctrina proficiant: Item discretio spirituum, ingeniorum, & naturarum.

XXX.

Præsertim vero modus audiendi Confessiones, juvandi animas, agendi cum ægrotis, scrupulosis, & desperandis, pusillanimibus, melancholicis, & aliis hominibus, qui vel corpore, vel sensu, vel anima periclitantur, qui scilicet dexteritate ad eorumdem medicinam salutarem, & ædificationem sit agendum, cui succedit modus concionandi, & perorandi, ut animæ utiliter, ac nervose verbi Dei condiantur. Sequitur modus regendi sibi Subditos, tam Sæculares in beneficiis Curatis, quam ipsosmet hujus Instituti Clericos, cum moderatione, dexterritate, charitate ad ædificationem.

XXXI.

De quotidianis exercitationibus, frequentatione Scholarum, & repetitione domestica.

XXXII.

Superiores enix laborent quatenus Adolescentes omni tempore honesta aliqua occupatione a vago mentis intuitu, & otio revocent. In quem finem distributio diurni temporis in quovis Seminario ordinetur, quæ hujusmodi (mutatis mutandis) esse poterit.

XXXIII.

Mane surgentes statuto tempore ea observent, quæ in stationibus sunt præscripta, quibus finitis Adolescentes inferiorum Scholarum per quadrantem horæ lectionem spiritualem instituant: Studiosi vero secundæ, & tertie Classis per mediam horam meditentur, deinde omnes simul Sacrificio Missæ devote intersint, reliquo tempore studiis invigilent usque ad tempus frequentandi scholas; post scholas, si tempus superfit, studia continuabunt, uno quadrante antepandium Litanias omnium Sanctorum juxta stationes perfolvant; sub prandio, & cœna Studiosi tertie Classis per ordinem legent scriptura-

ram Sacram, Constitutiones, aliosque libros aæcticos, juxta Superiorum dispositionem: Studiosi vero secundæ classis per ordinem ad secundam mensam legent.

XXXIII.

Post prandium recreatio uniformiter ab Adolescentibus observetur, finita recreatione, aliquid temporis addiscendo cantui tribuant: Theologi vero maturiores pro illo tempore in cæremoniis, & ritibus sacris exercentur; postea rursum studiis invigilabunt; ita tamen, ut Theologi per quadrantem horæ ante studia in Sacra Scripturæ explanatione se exercent; finita frequentatione scholarum, assignato tempore studia, vel repetitiones fiant; uno quadrante horæ ante cœnam pro meditatione sequentis diei se præparabunt, post cœnam, diebus Veneris, & Sabbati, breve colloquium spirituale paulo ante Rosarium instituetur.

XXXIV.

Diebus festis, & Dominicis tam Sacrum, solemne, quam concio captui, & fructui Adolescentium accommodata in Seminariis pro Adolescentibus trium harum Classium babeatur, reliquum tempus pro Superiorum ordinatione utiliter impendunt.

XXXV.

Prædictis his diebus, finita schola spirituali, & Vesperis cantatis, exercitia reliqua, ut diebus aliis perficiant. Cæterum ad divina officia, aut conciones foris frequentandas non facile emittantur: sub cœna loco lectionis Theologi per ordinem succinctum sermonem per modum concionis in lingua vulgari habebunt.

XXXVI.

Ad scholas publicas, ubi adsint, cuiusque loci audito prius domi Sacro, mittentur servato a Rectoribus Gymnasiorum, & Universitatum præfixo tempore. Ad scholas per Plateas bini modeste incedant, ac finitis scholis, sic revertantur, prudentiore semper Direttore constituto. In scholis seorsim ea modestia sedeant, ut aliis majorum exemplum præbeant.

XXXVII.

Ut Adolescentes primæ Classis solidius in studiis progrediantur, iis Pædagogos quosdam domesticos pro repetendis lectionibus, & conscientis argumentis Superiores adjungant, qui eisdem pariter in disputationibus domesticis præsentent, & in studiis suis per omnia ad debitum profectum, sedula diligentia eos excolant.

XXXVIII.

Philosophi, præter privatas inter se repetitiones singulis Septimanis determinata die, repetitionem omnibus præsentibus per ordinem, habebunt, & in fine studiorum suorum prævio examine domestico, nisi ad publicas in Universitatibus defensiones fuerint admitti, saltem in Seminario ex universo studio suo Theses defendent.

XXXIX.

Adolescentes tertie Classis, ex Theologia speculativa, statuto die una hora repetitionem instituant: Similis repetitio saltem singulis mensibus semel distinctis diebus instituetur ex Theologia morali, Jure Canonico, & studio controversifico, juxta particularem superiorem ordinationem; uti & Scripturæ Sacre expositio, repetitio pastoralis; pro quibus utiliter expendantur, universo Studiorum negotio præficiatur

Rr

unus

P.9. declaratur, hos Clericos capaces esse Beneficiorum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Acrosancti Apostolatus officium, quo Catholice Ecclesie per universum Terrarum Orbem diffusa regimini, meritis licet, & viribus longe impares, divina dispositione presidemus salubriter exequi auxiliante D. jugiter satagentes, pia Presbyterorum, & aliorum Clericorum propria, alienaque saluti laudabiliter incumbendum Institutum paterno favore libenter prosequimur, & illis, quae pro felici eorum directione provide, prouidenterque constituta, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

Fit mentio laudati Brevis, quo ab eodem Pontifice approbata, & confirmata fuerunt hoc Institutum, & eius Constitutiones.

§.1. Alias siquidem pro parte dilectorum filiorum Clericorum Saecularium in communi viventium nobis exposito, quod anno 1640. opera tunc in humanis agentis Bartholomaei Holtz hauerit inchoatum fuerat eorum Institutum, quod Deo opitulante in dies adeo excreverat, ut non tantum a bo. me. Ioanne Philippo dum vixit Archiepiscopo Moguntin Sac. Romani Imperii Principe Electore, sed etiam ab aliis pluribus Archiepiscopis, & Episcopis in eorum Dioeceses receptum, & expresse approbatum extitisset; & in eadem expositione subjuncto, quod Institutum praedictum sub immediata jurisdictione Ordinariorum, ac directione unius supremi Praefidis, prout dicti exponentes eisdem suberant, salubriter ordinatum, ac pro felici ipsorum exponentium, & Instituti huiusmodi directione, rectaque iuventutis institutione nonnullae Constitutiones factae fuerunt. Nos supplicationibus eorumdem Clericorum Saecularium, & aliorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Institutum praedictum sub immediata jurisdictione Ordinariorum, & directione unius Generalis Praefidis, ac Constitutiones praefatas, toto illarum tenore inserto, auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus. Ac eisdem Clericis Saecularibus alias Constitutiones, praedictis non contrarias, pro spiritualibus, temporalibusque dicti Instituti directione ab hac Sancta Sede postmodum approbandas condendi facultatem impertiti sumus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 7. Junii 1680. expeditis literis, quarum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem sicut Clerici Saeculares in communi viventes praedicti denuo nobis nuper exponi fecerunt, aliae Constitutiones huiusmodi pro felici, prosperoque tam in spiritualibus, quam temporalibus Instituti praefati, & sub illo nunc, & pro tempore Deo militantium regimine, & gubernio condite, & in tres partes distributa fuerint, quarum tenor a prima primaeque partis, quae ad directionem studiose iuventutis, & Seminariorum, pertinet, Constitutione incipiendo, est qui sequitur videlicet.

Conducitur novae Constitutiones in tres partes distinctae.

Prima Pars de directione iuventutis, & Seminariis.

I. Superiores in susceptione singulorum Adolescentium provide attendant, ut tam innocentia integros, quam ingenio, & indole praestantiores, servatis servandis, admittant; in hunc finem ad Puerorum ingenia in Oppidis, & aliis locis a Sacerdotibus circumspiciatur, qui ex omnibus ad propositum hujus Clericalis vitae habitiores videntur.

II.

Deinde aliqui bonae indolis Pueri ad Domum Sacerdotum in Parochiis cum consensu parentum recipiantur, & in certis locis, tam hi, quam alii Adolescentes a Sacerdotibus in rudimentis, & Grammatica informantur, ut pro receptione ad Seminaria qualificentur.

III.

Ut exclusis ineptis, aut indignis talis defectus fiat: Superiores studeant accuratam suscipiendorum notitiam praehabere, ne dimissio post faciendam damno, aut cuiquam oneri sit.

IV.

Suscipiendi quantum fieri potest, habeant vehementem quoddam desiderium studendi, praestantis, aut saltem mediocris sint ingenii, pietate in Deum, ac devotione erga Deiparam, speciem filiorum Dei de se praebant, naturalis eorum, indoles ad virtutum viam facile flexilis sit.

V.

Animo ita sint composito, & supra Saecularia desideria humiliter elato, ut modestiam, submissiorem intellectus, & voluntatis flexibilitatem practicam ostendant, moderata quoque ira, & aliarum passionum temperies, filialis quidam affectus erga hoc Institutum ita in illis elucere debet, ut prudenter conjici possit, quod fructuose, & filialiter hunc Clericalem statum suo tempore sint exornaturi.

VI.

Priusquam ad Seminaria suscipiantur Superiores notitiam Parentum, educationis puerorum, aliarumque circumstantiarum, item testimoniales studiorum, & natalium habeant, fiat examen practicum studiorum, & alia omnia observentur, quae pro Seminariis praescribi solent. Quibus peractis, admittendi Superioribus hujus Instituti simplicem promissionem faciant, quod in hac Clericali vita, quantum fieri potest, ad dies vitae vivere intendant, ita tamen, ut si in progressu temporis sub studiis a proposito ex rationabili causa recederent, solummodo sumptus eorum sustentationis causa factos refundere obligati sint, nisi paupertas excuset, aut qui ditiores sunt ob morbum, vel aliam rationabilem causam, & non ex culpa, aut propria voluntate eorum dimittantur.

Adolescentes in Seminariis in tres studiorum classes distribuendi, eorumdemque obligatio ad hoc Institutum.

VII.

Ut iuventutis educatio debito ordine instituat illa in tres classes studiorum distribuatur, per quas tanquam per gradus Juvenilis animus ad scientiarum, & virtutum viam in ordine ad Clericalem statum sursum ducatur.

VIII.

In prima classe erunt Adolescentes tonsura Clericali insigniti a Syntaxi usque ad Rethoricam inclusive, & haec prima classis pro qualitate mediocriorum ordinanda erit. Secunda classis completitur Philosophos a principio usque ad finem Philosophiae, qui suscepta tonsura Clericali se dignos reddiderint, ut jam solidius in disciplina, & scientiis adolescant.

reddiderint, ut jam solidius in disciplina, & scientiis adolescant.

IX.

Ut praedicti Adolescentes sic admittantur, requiritur primo, ut singulis annis gradum ad altiorem scholam fecerint, & in summo, vel saltem mediocri gradu docti, ex Rhetorica ad Philosophiam sint promoti. Secundo, ut quantum fieri potest sint in aequali aetate. Tertio, ut illud specimen morum maxime fraternae concordiae, modestiae, & obedientiae dederint, quod solidam spem faciat eos strenuos hujus Clericalis vitae, & Ecclesiae Catholicae milites evasuros. Quarto, ut revelationem sui hominis interioris filiali candore eos fecisse judicetur. Quinto, ut zelum Animarum, pietatem erga Deum, & Sanctos, & affectionem erga res caelestes habere agnoscantur, Sexto, ut nullum Canonicum impedimentum, vel corporis deformitatem, ac defectum contraxerint, quae huic Clericali statui damnofa esse possint: in defectu autem praedictarum qualitatum potius mature dimittendi erunt: praedictis vero concurrentibus, & promissione Superioribus hujus Instituti facta, quod in hac Clericali vita constanter vivere velint, ad secundam Classem admittentur.

X.

In tertia classe continentur Theologi, Canonistae, alique a fine Philosophiae usque ad Sacerdotium, qui tales vita, & moribus extiterint, ut de illorum Clericali vocatione rationabiliter dubitari non possit: & hi, susceptis Minoribus Ordinibus, juxta studia publica in Universitatibus, domi, sive in Seminariis, potissimum in iis, quae ad Salutem Animarum procurandam necessaria sunt, informabuntur.

XI.

Priusquam vero ad eam admittantur, per Juramentum ad hoc Institutum se obligabunt, ita quidem ut qui alumni simul fuerint in Seminario cujusdam Ordinarii, vel alterius Patroni, Instituto concedito, admittantur illorum ab Archiepiscopo Moguntino, & Episcopo Herbipolensi, & Augustano Instituto conceditorum, utroque respectu, tam erga Ordinarium loci, quam erga Institutum sequenti formula id praestent.

XII.

Ego N. Filius N. Dioecesis N. Seminarii N. Alumnus, plenam habens Instituti Clericorum Saecularium in commune viventium, & hujus Seminarii Statutorum notitiam, legibus, & Constitutionibus utriusque me sponte subijcio, easque quantum in me erit, observare promitto. Insper spondeo, & juro me sub jurisdictione Rmi (vel Epi) Domini Ordinarii mei, seclusa omni exemptione in supra dicto Instituto Clericorum, qui secluso foeminarum consortio bini, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona sua ex Beneficiis, & functionibus Ecclesiasticis provenientia in communes pios usus juxta Constitutionem 19. Sacerdotum, conferunt, atque sub privata, & oeconomica unius Superioris directione vivunt, sive intra, sive extra Seminarium semper victurum, & moriturum. Insper spondeo, & juro, quod dum in hoc Seminario permanebo, vel alibi applicatus fuero, si urgens necessitas a Superioribus hujus Instituti approbata mutationem status postularet, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem regularem, vel etiam quemcumque statum sine spe-

ciali ejusdem Rmi Dni Ordinarii mei licentia ingrediar. Denique spondeo, & juro me praedictum juramentum, ejusque obligationem intelligere, & observaturum. Sub die N. mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & haec S. Dei Evangelia.

XIII.

Qui vero Alumni in Seminariis Ordinariorum non fuerint, & in Seminariis huic Instituto propriis educantur, juramentum in formula sequenti praestabunt.

Ego N. Filius N. Dioecesis N. plenam habens Instituti Clericorum Saecularium in commune viventium notitiam, legibus, & Constitutionibus ipsius, me sponte subijcio, easque quantum in me erit, observare promitto; insper spondeo, & juro, me sub directione privata, & oeconomica Praefidis Supremi, ejusque in hoc munere legitimis Successoribus, salva per omnia Rmi D. Ordinarii mei auctoritate, & jurisdictione, in supra dicto Instituto Clericorum, qui secluso foeminarum consortio bini, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona sua ex Beneficiis, & functionibus Ecclesiasticis provenientia in communes pios usos juxta Constitutionem 19. Sacerdotum conferunt, semper victurum, & moriturum. Insper spondeo, & juro, quod dum in hoc Seminario permanebo, vel alibi applicatus fuero, si urgens necessitas a Superioribus hujus Instituti approbata mutationem status postularet, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem Regularem, vel etiam quemcumque statum, sine speciali Supremi Praefidis hujus Instituti licentia, ingrediar. Denique spondeo, & juro, me praedictum juramentum, ejusque obligationem intelligere, & observaturum. Sub die N. mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & haec Sancta Dei Evangelia.

XIV.

Juramento praedicto non obstante, facile ante susceptos majores Ordines circa finem studiorum suscipiendos, ob rationabilem causam, Adolescentes ad Saecularem statum habita debita licentia a Superioribus hujus Instituti, & insuper si Alumni sint, a Rmo Ordinario transire poterunt, ne invitati, aut gravem difficultatem sentientes ad Statum Clericalem trahantur, in quo postea ad scandala declinent, solutis prius sumptibus sustentationis, nisi illis in hoc casu pro parte, aut ex integro condonentur.

De rebus spiritualibus, & aliis, in quibus Adolescentes juxta casum studiorum in Seminariis informandi sunt.

XV.

Juxta classum praedictarum distinctionem, Juventus etiam tres vias spirituales tenebit: videlicet viam purgativam, in qua ad vitam innocentiam, ad moderandas passiones, ad fugienda peccata pro cuiusque aetate, & data gratia sedulo impellantur: viam illuminativam, in qua dogmata Fidei nostrae Catholicae, universaeque doctrinae Christianae principia, & proprii sui hominis interioris cognitio, una cum facilioribus recte vivendi regulis, ipsi ex proposito mature instillentur: viam denique perfectivam, in qua ad consequendam perfectionem Status Clericalis, sibi possibilem, & Ecclesiae salutarem conabuntur.

XVI. Ut

unus Sacerdos, qui in singulis studiis aptior ad hoc præstandum iudicabitur.

De Oeconomica Ordinatione Seminariorum, victu, & vestitu Adolescentium.

XL.

Universim Superiores pro viribus laborabunt, ut Seminarium bene sint ordinata, eorumque debita cura habeatur. Pro custodia Domus, ac Januæ homo laicus fidelis, & maturus constituatur, qui sine expressa Superioris licentia extraneos ad Adolescentes in Domum non intro-mittat, aut Adolescentes exire permittat: Coqui, & alii domestici pariter sint fideles, maturi, patientes, & charitativi.

XLI.

In communi Oratorio, & Refectorio suas consuetas preces omnes persolvant, ac refectio-nem sumant: Cætera in tres significationes dis-tinguantur, & in singulis singularum Classium Juvenes in uno amplo musæo, vel duobus coha-bitent, ibique repetitiones solite peragantur.

XLII.

Pariter unum, vel duo Dormitoria in-quavis significatione cum annexa Camera Mag-istri Spiritualis constituantur: ita ut in Dormi-torio, cum certa interdistingtione, secundum debitam honestatem, extra conspectum mutuum seorsim dormiant.

XLIII.

In victu, vestitu omnes æqualiter habeantur, & ingenue eatenus tractentur, quatenus animorum ingenuitas, ad superandos studiorum labores, magis jucunditate, quam servili timo-re excitetur.

XLIV.

Unde mensa quotidiana frugalis erit, ut non solum temperantiam, una cum vera inge-nuitate, ab adolescentia imbibant, sed etiam bonam corporis complexionem, animumque alacrem acquirant. Color vestium perpetuo ni-ger sit; qualitates autem cæteræ nullam vanita-tem, aut inæqualitatem, vel luxum, sed magis honestatem, & modestiam demonstrant.

XLV.

Pro servando debito in omnibus ordine, sit in quovis Seminario Horologium, & Campanula exactæ temporis distributioni serviens. Sit item Infirmary, ex qua ad Oratorium fiant fenestree, per quas Infirmi quotidianum Sacrum, ac preces reliquorum valeant percipere.

XLVI.

Superiores debite attendant ad Bibliothecam, Vestiarium, Dormitoria, Cellam, Culinam, & familia: Claves ad Portam Seminarium noctu Di-rector habeat.

De distinctione, receptione, & fundatione Seminariorum.

XLVII.

Seminarium Juventutis possunt esse Pontificia, & alia his similia pro Clericis, & animarum cu-ratoribus ad quovis mundi partes mittendis, vel Regum, ac Principum, pro certis Regnis, & Provinciis, vel Archiepiscopalia, & Episco-palia pro Archiepiscopis, aut ampliore Diocesi: Et denique Seminarium propria huius Institutii erecta, & fundata per Patronos, & per media

Communitatis, præcipue pro hoc Instituto; quo-rum ultimorum, quo ad media Fundationis, plenum dominium penes idem Institutum erit: Quoad reliqua Seminarium, quorum dominium, vi fundationis, ad Patronos spectat, vel Patroni certa media pro fundatione stabili huius In-stituto, aut tantum certos annuos proventus Di-rectoribus Seminariorum consignare poterunt, ex quibus certus Studiosorum numerus sustentetur.

XLVIII.

Adolescentes, qui vi alumnatus ad certas Dioceses, aut Provincias obligantur, non nisi ex speciali favore Patroni, in casu alicujus spe-cialis necessitatis, alio mitti possunt; substituta tamen, si ita Patronus requirat, altera persona, qualificata. Educati quoque in Seminario huius Instituto propriis, etiam ad certam Diocesium non obligentur, regulariter tamen in territorio, ubi Seminarium situm est, manebunt, & quando illa Diocesis indiget, eidem inservient; ita ta-men, ut in casu necessitatis ad quæcumque lo-ca ex ordinatione Superiorum huius Institutii mit-ti possint.

XLIX.

Media pro fundandis Seminarium eidem In-stituto propriis haberi possunt vel ex collatione reddituum Ecclesiasticorum, juxta Constitutionem 19. Sacerdotum, aut ex bonis hæreditariis ex libera voluntate sic applicandis, aut demum ex illis, quæ a Patronis sponte conferuntur: Ita tamen, ut personæ particulares huius Institutii ex redditibus suis primo propriæ Parochiæ, seu Beneficii oneribus sufficienter prospiciant, & su-periores ex mediis in massa communi jam colle-ctis alii Institutii æque, vel magis necessariis com-munibus oneribus similiter prospiciant.

L.

Ubi Seminarium jam fundata existunt, quæ directioni Superiorum huius Institutii ejusdem, fini conformiter tradere placebit; si media fun-dationis non sufficiant, pro integritatis exigen-tia media Communitatis, (si ad manum fuerint) ea conditione authentico instrumento adjecta, applicari poterunt, ut casu quo ejusdem Semi-narii directio a Clericis Institutii non continuaretur, supremus Institutii Præfès, bona illa, quæ Institutum de suis adjecit, libere alio transferre possit, & valeat.

LI.

In acceptandis Seminarium, traditio fini hu-jus Institutii non sit contraria, reliquæ conditio-nes Fundatoris arbitrio manent subiectæ. Ut in-habiles excludantur, Adolescentium susceptio, & eorundem directio, vel plene a patronis Su-perioribus Institutii concedatur, vel saltem, ut iisdem a Patronis jus, & potestas fiat ipsis idonea subiecta nominandi, prævio accurato examine, & probatione sufficiente, quatenus sic digniores a Patronis recipiantur, qui recepti in Instituto vivere tanquam vera ipsius membra postmodum obligati mancant.

LII.

Quod si Ordinarii locorum annua ratiocinia a Directoribus Seminariorum petant, uti, & per se, aut per alios visitando domesticam, gubernationem, juxta dispositionem S. Concilii Tridentini Sess. 23. de Refor. Cap. 18. inspicere, voluerint, id Constitutionibus a Sede Aposto-lica confirmatis conformiter fiet; ita tamen ut de

de redditibus Seminarium nihil alienare possint, & in alios usus convertere.

LIII.

Superiores cujuscumque Seminarium, præter mensam certum aliquid salarium habeant, si aliter de competente beneficio Ecclesiastico provisi non fuerint, cætera vero, quæ ex communi massa per annum restabunt, in iisdem Semi-nariis pro futuris eventibus, ac necessitatibus as-servabuntur, quod intelligitur, si modo conti-nua talis Seminarium administratio huius Institutii Clericis relinquatur; Ceteroqui enim talia dis-positioni Superiorum huius Institutii reservan-buntur, quorum proinde calculus eisdem quo-ties visum fuerit per modum ratiocinii exhiben-dus erit.

LIV.

In casu dimissionis alicujus e Seminario, si restitutum sumptuum faciendum sit, fiet Seminarium Patronorum in quibus tantum certa portio pro sustentatione Adolescentum per annum assignatur; in aliis vero Seminarium, in quibus bona funda-tionis ad Institutum spectant, talia ad massam communem illius Seminarium tradantur, ut alii Juvenes exinde sustententur. Ratiocinia in præ-sentia Patronorum Ordinarii exhibenda juxta Constitutionem 52.

Ubinam Seminarium esse debeant, & cujus nationis Adolescentes in eis sint educandi.

LV.

Ordinarie in quavis ampliore Diocesi, ac a potiori in quavis Archiepiscopatus unum Semi-narium, & (quantum fieri potest) juxta eas Academiæ, & Universitates habeatur, vel eri-gatur, ubi studia, & disciplina abundantius flo-rebunt, ita tamen ut Seminarium ultra necessita-tem non multiplicentur; quod si in tali districtu nulla Universitas esset, in qua Scholæ majores ab iis doceantur, qui docere solent, tunc Sa-cerdotes huius Institutii, in tali casu tam Sacras, quam profanas literas doceantur.

LVI.

Cum Sacerdotes, & Clerici huius Institutii sub Jurisdictione Ordinarii, tanquam veri & simpliciter, propriæque dicti Clerici parati sint in toto Terrarum Orbe curam Animarum ad-ministrare, mediis temporibus ab Ordinarii locorum, vel aliunde pro forman-dis Seminarium deputatis, & collatis: ad quod præ-standum dictos Clericos sumptibus suis impares esse per se constat: ut per bonam instructionem juventutis ad Seminarium ordinarie Adolescentes propriæ patriæ assumantur, qui sint ad omnem laborem impigri, ac patrio solo assueti, ut sub hac ipsa disciplina usque ad mortem subsistant.

LVII.

Cum solida, & stabilis disciplina pro bonis Clericis, & Curatis formandis in Domo, in qua diversæ conditionis, status, & vocatio-nis Adolescentes commorantur, servari non pos-sit: Ideo ad Seminarium huius Institutii propria, vel Ordinarii Presbyteris huius Institutii con-cedita nullus suscipiatur, qui in hoc Instituto non velit, vel actu vivere, vel animum saltem sic vivendi habeat. Quod si tamen ex gravissima causa Convictores quidam suscipiendi forent, iisdem expressa hac conditione, & non aliter suscipiantur, ut in Seminario disciplina per om-

nia, & in omnibus absque ulla proflux exemptione se accommodent.

LVIII.

Non obstante, quod Adolescentes ad Semi-naria suscipiendi ordinarie (nisi excellentia ta-lentorum, & circumstantiæ graves contrarium suadeant) ejus nationis esse debeant, in quo lo-co suscipiuntur; inter Adolescentes tamen sub studiis transplantatio, quoad diversas nationes sic fieri poterit, ut finitis studiis ad Seminarium in Terris propriis revertantur. Excipiuntur quo-que Seminarium fundata ea intentione, ut sic edu-cati ad quavis mundi partes, vel ad loca hære-tica mittantur cum Ordinarii consensu, si ea in eorundem Diocesium sunt, vel ad alia, cum Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia: ad hæc enim diversæ nationis juvenes insignes, præfer-tim, qui sub disciplina huius Institutii alibi in Se-minariis jam vixerunt, suscipi possunt.

Quis curam Seminariorum habeat, & quinam singulis sint præficiendi.

LIX.

Si Seminarium amplioris Diocesis sit a cæ-teris Diocesium unius Archiepiscopatus inde-pendens, principalem curam ejusdem habeat Præfès Diocesanus: Si vero pro tota Archiepiscopatus inserviat, in qua etiam quo ad Domum Emeritorum, & bona Communitatis, mutuus sit usus, Præfès Archiepiscopatus ejusdem curam habeat, singulis annis bis visitando, diligenter-que illius politiam domesticam tam in spiritalibus, quam in temporalibus inspicendo, & cuncta ad debitam formam reducendo, aut in ea conservando, mediis quoque temporalibus, & emolumentorum incrementum, mediante Economo sibi adjuncto, rationem habeat in Seminarium propriis Directores, aliosque Magi-stros, tam virtutum, quam Studiorum præficiet, & pro rei utilitate, aut necessitate amovebit; in Seminarium vero Episcopalis huius Institutii ab Ordinarii conceditis, personas capaces Reverendissimis Dominis Ordinarii nominabit, ut ab iisdem auctoritate ordinaria Seminarium præ-ficiantur.

LX.

In quovis Seminario erit, primo Director, sive Regens totius Seminarium, qui prudentia, gravitate, doctrina, & solitudine charitatis inter alios emineat. Secundo Pater Spirituales pariter pietate, & doctrina, & cæteris qualitatibus insignis, qui exercitationibus consuetis præsit. Tertio Confessarius, qui toti Domui ordinarie a Confessionibus assistat, cum facultate confitendi alii, vel aliis Confessariis extraordinariis per Superiores deputatis, & approbatis ab Ordinarii: Quarto Economistus qui dependenter a Directore rerum temporalium curam habeat.

LXI.

Promotiones ad diversos gradus in Theolo-gia, & jure non prius fiant, donec constet, quod taliter promovendi perfecte juxta normam huius Institutii in pietate, subiectione, ac fervore sint victuri, & insuper capaces pro gerendo tali officio, ad quod gradus ejusmodi sunt necessari.

Juramentum omnibus, qui huic Instituto adscribuntur commune.

LXII.

Omnes, & singuli, in quibuscumque Seminariis educati, finitis studiis, suscepto Sacerdotio, uti illi qui in majoribus ordinibus constituti, ad hoc Institutum fuerint suscepti prævia debita informatione in Domo Emeritorum, vel alibi facta, Juramentum ad manus Superiorum hujus Instituti præstabit: A quo Juramento sic præfinito, per quod pactum inter membra hujus Instituti ultimato roboratur, nemo ex post facto nisi a solo Summo Pontifice absolvi potest, cui desuper prævio maturo causarum, & circumstantiarum examine supremus hujus Instituti Præfex per se, vel alium debitam relationem faciet.

Formula autem Juramenti sequens est.

LXIII.

Ego N. Filius N. Diocesis N. plenam habens Institutum Clericorum Sæcularium in commune viventium notitiam, legibus, & Constitutionibus ipsius me sponte subijcio, easque quantum in me erit, observare promitto: Insuper tibi N. N. hujus Instituti Præfidi supremo, cuiusque in hoc munere legitimis successoribus, spondeo, & juro me sub directione tua privata, & œconomica, salva per omnia Ræni Dñi Ordinarii mei auctoritate, & Jurisdictione in supradicto Instituto Clericorum, qui secluso foeminarum consortio binii, vel plures pro locorum qualitate cohabitant, & bona sua ex beneficiis, & functionibus Ecclesiasticis provenientia in communes pios usus juxta Constitutionem 19. Sacerdotum conferunt, semper victurum, & moriturum. Denique spondeo, & juro me prædictum Juramentum, ejusque obligationem intelligere, & observaturum, a quo non possum nisi a solo Summo Pontifice absolvi. Sub die N. Mensis N. Anno N. sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.

LXIV.

Prædictis non obstat, quominus quispiam post Juramentum prædictum, majoris perfectionis gratia ad ordinem Religiosum transire possit, ita tamen, ut non omni spiritui credatur, sed prius bene probetur, & non tam proprio Judio, quam Superiorum hujus Instituti vere Dei vocatio esse approbetur. Tenebitur tamen talis (si ex novitiatu iterum discesserit) vi hujus Juramenti ad hoc Institutum redire.

LXV.

Qui præfinito sæpedito Juramento ad dignitates Ecclesiasticas Episcopales, & ad quoscumque his similes promoti fuerint, etsi sub actuali directione Præfidis, ob respectum status, non sint, tenebuntur nihilominus præstare ea, ad que cæteri hujus Instituti communiter obligantur.

Quomodo Sacerdotes noviter ordinati ad curam Animarum applicari debeant.

LXVI.

Clerici recenter ordinati ad curam Animarum ordinarie non statim exponantur, sed prius in Domibus Sacerdotum Beneficiatorum, & Parochorum, ubi strictior Custodia, & disciplina urget, pro tempore vivant, & cum præfinito

tu, & consensu Ræni Dñi Ordinarii provisorio modo officia administrant, ut sic non solum disciplinam Clericalem magis imbibant, & in superioritate libertatis suæ pie, sobrie, castæque vivere, etiam extra talem Custodiam postmodum expositi addiscant, verum etiam ritus, & ceremonias Ecclesiasticas circa curam Animarum cum debita dexteritate, & experimentaliter praxi solide comprehendant, & tunc demum utiliter, ac secure commodis occasionibus ad Cappellanas, Parochias, aliaque officia pastoralia cum consensu Ordinariorum exponi poterunt.

P A R S S E C U N D A .

C O N S T I T U T I O N E S

Pro directione spirituali, & temporali Presbyterorum, & Clericorum hujus Instituti, qui actualiter in cura Animarum, Beneficiis Ecclesiasticis, aliisque officiis quibuscumque existunt,

De vigilantia Superiorum, ut exercitia quotidiana tam pietatis, quam studiorum, & alia rite ubique observentur.

I.

Quilibet Superior particularis, qui unius Domus Clericos dirigendos habet, invigilet, ut decursus totius diei cum debita distributione temporis, ab omnibus sedulo observetur, atque imprimis, ut preces tam matutinae, quam meridianae, & nocturnæ cum debita pietate ab omnibus simul in loco ad orandum deputato persolvantur, similiter horæ Canonicae ab omnibus alicubi cohabitantibus, & legitime non impeditis, determinatis ad id horis simul recitentur.

II.

Statutis quoque horis, cuiusque loco accommodatis, Sacrificium Missæ celebretur, itaut reliquum tempus cum certa pariter distributione pro Studio tam Scripturæ Sacrae, quam Theologiae, præsertim moralis lectionis Asceticæ, & similibus relinquatur, in quantum cura Pastoralis, visitatio Infirmorum, administratio Sacramentorum, ac actualis preparatio ad conciones & catecheses necessaria id patitur, quæ dum actu instant, cæteris præponenda sunt.

III.

Superioris quoque cuiusque loci est ordinare, quidnam præter Scripturam Sacram, quovis tempore ad prandium, & coenam per mediam circiter horam utiliter legi possit, ex quo utiles deinde discursus formari debent: recreatio post mensam ea semper esse debet, quæ honestatem & modestiam cum pace perpetuo sibi junctas habeat, ad quod pariter Superiori invigilandum erit.

IV.

Generalem ordinationem prædictorum omnium Superiores tempore visitationis faciant, juxta quam postmodum quilibet particularis Superior directionem suam prædicte instituat.

V.

Quilibet Superior alicujus Decanalisis, vel in vicini districtus singulis sibi commissis Clericis, & Sacerdotibus annum determinabit tempus, quo opportune recollectioni mentis in sua, vel alia ad hoc deputanda Domo insistant, seduloque

que curabit, ut apud omnes debitum dicta recollectio fortiatum effectum: ad quam etiam extra hoc præscriptum illos disponet, quorum spiritualis infirmitas, aliaque Cause rationabiles id prudenter postulaverint.

VI.

Ejusdem Superioris Domus in quovis districtu, refugii, & medicinæ spiritualis locus existet, ut spiritalem convalescentiam ibi percipiant illi, qui in Parochiis aliquid vulnus spirituale acceperunt, vel periculum passi sunt: quibus alii ad tempus, & tandem succedent, usque dum eorum infirmitas per media spiritualia correctæ fuerit: Quod etiam de illis observandum, qui in spiritu desolatione versantur, aut in melancholiam, vel aliam afflictionem lapsi sunt, ut remediis spiritualibus adjuti fortiores ad stationem suæ vigiliæ regrediantur.

VII.

Idem Superior alicujus Decanalisis districtus aliquoties in anno tot Clericos, & Sacerdotes huic Instituto additos, ac privata suæ directioni assignatos in certum locum convocabit, & ad certum diem, quo sine detrimento Animarum cura commode comparare poterunt, ad assignatas materias in scriptis Theibus proponendas, ac more Scholastico, a constitutis ad id per vices oppugnandas, ac defendendas, ut singulorum ingenium, ac diligentia palam exinde fiat. Materiam, circa quam hæc exercitatio utiliter institui poterit, suppediabit Scriptura Sacra, casus conscientia, Theologia speculativa, & polemica, seu controversistica, ac Jus Canonicum. Directorium totius negotii penes prædictum ejusmodi districtus Superiorem erit.

VIII.

Præfex hujus exercitationis a Superiore constituetur aliquis ex eodem districtu, qui in prædictis facultatibus præ reliquis eminere, atque ad hoc officium habilis esse videbitur.

IX.

Ad meliorem hujus rei successum in singulis Parochiis assignatas materias, certis per hebdomadam diebus, per unam, vel sesquihoram, mutatis vicibus, defendendo, & oppugnando sic elucident, ut deinde in publica concertatione, cum honore, & aliorum edificatione defendens stare possit.

X.

Tempus ad privatum hoc exercitium magis commodum per se loquendo, erit post meridiem, ita quidem, ut prima media hora in recollectione, & preparatione, reliquum vero tempus in ipsa exercitatione, & colloquio infirmatur.

XI.

Domus particulares casus discutiendi caute Junioribus Sacerdotibus proponantur, ex quorum resolutione addiscant, quomodo sua principia Scholastica ad particularia applicare, & prudenter prædicare debeant.

XII.

Ut quilibet districtus Decanalisis a corruptione defectum, qui paulatim, nisi vigiletur succrescent, mature semper expurgetur, observandum erit, ut non tantum singulis ostiduis, certo determinato die, in quovis loco particulari, colloquium aliquid Constitutioni 45. Sacerdotum, conformiter instituat; verum etiam, ut singulis mensibus, finito supradicto Scholastico studio

rum exercitio, priusquam, qui præfinites erunt, domum repetant, in Domo Decanali simili modo quoddam colloquium, ac conferentia spiritualis pro toto districtu Decanali instituat; eaque in medium proferantur, quæ ad conservationem bonæ disciplinae, & perfectionis incrementum in D. videbuntur Parochi, & Beneficiati alii ex dicto colloquio domum reversi, fideliter ea executioni demandare satagant, quæ in particulari ipsos attingunt.

Quid Superioribus circa substantialia hujus Instituti puncta sit sciendum, & observandum.

XIII.

Ut substantialia hujus Instituti puncta, quæ sunt Communitas Bonorum, cohabitatio fraterna, separatio Mulierum, & obedientia erga Superiores præfinitis Clericis Instituti, omnibus sufficienter innotescant: Superiores eorumdem præfinitam notitiam perfectæ quodam modo habere oportet, ut omnes circa eadem, tam per se, quam per alias personas idoneas, recte informare sciant; eaque notitia præhabita ad eorumdem observantiam sedulo inducant. Prædicta substantialia puncta, ne Præfex Generalis, nec Convertertus qualicumque ullo unquam tempore immutare, aut relaxare poterit, cum sint veluti cardines, ac fundamenta, per quæ veluti per quoddam vectes in se sufficienter munitis, præfinitum Institutum, absque dissolutione in generatione & generationem per Dei gratiam subsistat.

XIV.

Ut vero prædicta hujus Instituti puncta substantialia tanto certius inconcussa semper manent, omnes, & singuli dicto Instituto se se aggregare volentes illa Juramento firmabunt, ca jurandi formula, quæ habetur supra in Constitutionibus de directione Juventutis numero 63., vi cuius omnes, & singuli obligantur, non quidem ad particulares dictorum punctorum actus, itaut quoties aliquis quippiam contra illa, vel illorum aliquid admiserit, perjurus fieri censendus sit, sed solum ad constanter in hoc Instituto, in quo prædicta quatuor puncta observanda sunt, usque ad mortem perseverandum, ita, ut juxta Constitutionem 46. Sacerdotum ille solus perjurus fieri, censeri debeat, qui proprio motu, se ab hujus Clericalis vite, & disciplinae statu separaverit.

XV.

Censentur autem Motu proprio se ab Instituto separare, qui sine legitima Juramenti sui facta relaxatione discedunt, aut verbis, factisque in Instituto deinceps vivere detestant: uti etiam, qui per frequentatos actus graviter contra prædicta substantialia excedunt, & prævia trina monitione, præfinito a Supremo hujus Instituti Præfide termino peremptorio, quod nisi monitioni pareant, ab Instituto separandi sint, si in contumacia perseverant, tales enim se ipsos suo facto ob incorrigibilitatem separare censendi sunt. Licet hic casus ibi, & tum solum accidere possit, quando alia ratio Delinquentem ad meliorem frugem Beneficio Domus Emeritor., vel alia via reducendi, & scandalum tollendi pro isto tempore Instituto non suppetierit.

De Communitate Bonorum in specie.

XVI.

Finis communitatis Bonorum est, ut a Clericis